

Poul Jacob Olsen farin

Poul Jacob Olsen, fyrrv. lögtingsmaður

Í morgun komu deyðsboðini av Poul Jacob Olsen, fyrrverandi lögtingsmanni.

Poul Jakki á Dalinum, ið hann vanligar varð nevndur millum bygdar-

menn sínar, var sonur Betti og Óla á Dalinum. Hann varð borin í heim tann 30. august 1917 og var sostatt 79 ár, nú hann flutti av foldum.

Kring landið er Poul Jacob Olsen mest kendur frá síni luttøku í tí politiska livinum. Á kommunuvalinum í desember 1954 varð hann valdur í kommunustýrið fyrri Klaksvíkar kommunu. Hann varð sitandi kommunustýrslimur í 12 ár, til hann við árslok 1966 ikki ynskti at verða uppstillaður aftur. Av hesum 12 árunum var Poul Jacob Olsen kommunustýrslimaður í 6 ár.

Á lögtingsvalinum í 1958 varð hann valdur lögtingsmaður fyrri javnaðarflokkin í Norðoya valdømi. Hann varð sitandi lögtingsmaður í samfull 22 ár og hevði harafturat sæti á tingi sum

varamaður frá 1985 til 1988. Talan var sostatt um meira enn eina fjórðingsöld tilsamans. Sum lögtingsmaður var Poul Jakki altíð limur í lögtingsins fiskivinnunevnd, har hann ofta eisini var formaður. Hann hevði eisini sæti í fleiri øðrum tingnevndum, m.a. í figgjarnevndini. Tey seinastu tvey árin sum lögtingsmaður var hann eisini floksformaður á tingi.

Poul Jacob Olsen gjørdi seg eisini galdandi á vinnuliga økinum, serliga í fiskivinnuni, bæði á sjógv og landi, men serliga á sjónum. Her gekk hann í fadirsins fótspor og gjørdist heilt ungur bátsformaður á útróðrabátinum »Nevid Reyða«, sum P/F J. F. Kjølbros 1986 varð hann aldur legði frá sær í 1992.

Olsen, saman við øðrum línu- og trolbátin »Hvit-hamar«. Hann var sera ágrýtin dugnaligur útróðarmaður, og var millum teir bestu at fiska.

Á vinnuliga økinum kann eisini verða nevnt, at Poul Jacob Olsen var millum teirra, sum í 1960 tóku stig til at stovna P/F Norðoya Samvinnufelag. Hetta felag átti og rak stálinuskipini »Nórðing« og »Nórðald-una«. Hann var eisini nevndarlimur í hesum felag øll árin, felagið var til. Frá umleið 1980 var Poul Jakki nevndarformaður í Grønlandsfelagnum og Nordafar. Í 1982 gjørdist hann nevndarlimur í partafelagnum J. F. Kjølbros. Í 1986 varð hann aldur legði frá sær í 1992.

Poul Jacob Olsen røkti eisini onnur álitisstørv. Eitt nú hevur hann verið nevndarlimur í Klaksvíkar Út-

róðrarfelag, limur og formaður í Klaksvíkar skúlanevnd, limur í stýrinum fyrri SEV og formaður í nevndini fyrri Lønjavningargrunni skipsfiskimanna í samfull 19 ár.

Á átrúnaðarlaga økinum var Poul Jacob Olsen sera virkin innan kirkjufóð og í arbeiðinum hjá heima-missiónini. Í kirkjuni átti hann sín fasta sess hvønn sunnudag og var hann ikki har, vóru øll viss í, at hann antin var sjúkur ella burtur-staddur. Innan heimamissiónina gjørdi hann sitt arbeiði sum virkandi limur í KFUM í Klaksvík, har hann í mong ár var nevndarlimur og eisini nevndarformaður.

Poul Jacob Olsen var skilamaður og álitismaður. Øll tey mongu álitisstørvini, sum hann røkti gjøgnum lívið, eru talandi prógv um hetta. Á tingi hevði hann stóra virðing bæði millum partamenn og mótsæðumenn. Tá hann segði sína

hugsan, serliga á fiskivinnuøkinum, varð lurtað sera væl eftir hvat ið sagt varð.

Javnaðarflokkinum var Poul Jacob Olsen ein hollur og trúgvur stuðul. Hann var trúfastur og hollur í ávikum. Hann var álvarsmaður, men kundi eisini vera skemtiligur og dugdi sera væl at siga frá og var ein blidligur og dámligur maður at vera saman við.

Nú Poul Jacob Olsen er farin, leita okkara tankar til konu hansara Judith, sonin Bjarna, verdóttirina Hannu og børn teirra. Harrin styrki og troysti tykkum øll í hesi stóru sorg tykkara.

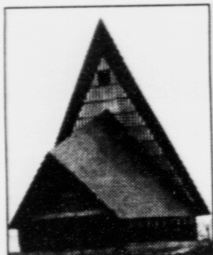
Vit drýpa høvur og lýsa fríð yvir minnið um Poul Jacob Olsen.

Vilhelm Johannesen

Kirkjurnar í Føroyum

v/Ragnar Samuelson, Klaksvík

Vesturkirkjan

Vesturkirkjan er bygd í 1971-75 og tikin í brúk í aug. 1975. Grundarsteinurin varð lagdur í 1969 av kongi, Fríðriki 9. Tá kirkjan varð vígd 24. august 1975 var Ingrid dróttning við til vígsluna, Fríðriki 9. var tá deyður.

Tað høvdu verið ætlanir um at vaksa um Havnar kirkju og fleiri ætlanir, eisini at taka gomlu kirkjuna niður og byggja aðra á staðnum vóru tó sleptar og long tíð gekk at finna pláss til nýggja kirkju í Havn, tí gamla kirkjan var vörðin ov lítil einsamøll at tæna kirkjufólkinum.

Kongshjúnini høvdu latið 1 milj. kr. til nýggja kirkju og staðið har kirkjan stendur, er heppið valt. Kongshjúnini høvdu longu í 1960 givið miljónina til nýggja kirkju í Havn, so tað má sigast at long tíð gekk til kirkjan varð veruleiki. Tygi Holm, arkitekt, teknaði kirkjuna, og í juni 1972 var reisirgildi yvir bygningin. Undir byggingini vóru nú fleiri trupulleikar av tekjuni, sum tó at enda varð liðugt í august 1973, men tekjan lak og ikki fyrr enn á vári 1974 var tekjuarbeiðið liðugt.

Kirkjan innan er vøkur og

rúmlig. Gólvíð, prædikustólur og doypifuntur eru úr portogisiskum gróti. Orglið er frá Frobenius & Sønner, beinkirnar Magni Thomasen, Sandavági, kirkjuklokkurnar De Smithske Jernstøberier, altarpriði Bent Exner Rødhede, Gunnar Waagstein stóð fyrri tí stóra stoyplarbeiðinum, Frits Jacobsen, Sørvági og Jørgen Kyster í Havn múraarbeiði, Gunnar og Arnbjørn Mouritsen málaarbeiði, Demich ventilationsarbeiði, Leif Mohr el-innlegging, Knud Knudsen hita og sanitet, Snikkaravirknið í Grønlandi snikkaararbeiði. Krossin yvir altarinum gav Kjøbenhavns Handelsbank, doypifatið gav Den Danske Bank og Privatbanken gav vatnmálið. Altarsilvunið gav Dansk-Færøsk Kulturfond.

Kirkjan er 40 metrar høg, 36 metrar long og 24 metrar breið, har hon er breiðast. Gólvíð er 600 kvm. Pulpiturið 110 kvm. Í klokku-num, tvær, stendur: Karlsruher Glockengiesseri stoypti meg ár 1971 til Vesturkirkjuna í Tórshavn. Umframt hetta grindið á aðari

Vakrast er tá småbørn syngja og tá kirkjuklokkur ringja. og á hinari: Málmsløg bjóða, klokkur ljóða, vitt um vallar Harrin kallar.

Síðani kirkjan varð tikin í nýtslu hava verið gjørdar ymskar broytingar, m.a. er orglið munandi vaksið og eftir ódnina fyrri júl 1988 og í januar 1989 var neyðugt fullkomiliga at skifta tekjuna út, hetta stórarbeiði var tryggingarmál, verandi tekja er úr kopari.

løg hjá knút Olsen

Kom friður av himni

Lag nr. 88.

Kom, fri - ður av him - ni, í hør - tu - ni inn, Guðs

dýrd til tey små - u á fol - dum, og grøð tey sjú - ku í

sál og í sinni, sum sær - dust av syn - dan - na vol - dum.

2. Kom, kærleikans andi, sum vársólin blíð, ið kveikir upplívið á vali, og birt í barninum hjartari tíð, sum sýnist í verki og talu.

3. Kom, rættlætis andi, og leið okkum so, at trúgvn í hjartanum brennur, og flyt úr barni tey trúnaðarboð, ið fadřin fagnar og kennir.

4. Tá tagna tey tár, sum sorgtongu stund so nivandi boygdu til jarðar, og sálin søkir hin fríðsela fund, har fadřin barninum svarar.

Louis Zachariasen